

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Koziół

na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 2023 r.,
w kwestii wniosku adwokata C. T. – obrońcy oskarżonej I. S., zawartego w pkt 3 jego pisma z dnia 25 października 2023 r. o wyłączenie od udziału w rozpoznaniu skargi Prokuratora Rejonowego w Miechowie na wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 sierpnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 211/23, wymienionych 47 Sędziów Sądu Najwyższego (w tym SSN Anny Dziergawki)

p o s t a n o w i ł

wniosek w wyłączenie Sędziów Sądu Najwyższego wymienionych w pkt 3 pisma z dnia 25 października 2023 r. adwokata C. T. – obrońcy oskarżonej I.S., pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Adwokat C. T. – obrońca oskarżonej I. S., w pkt 3 pisemnej odpowiedzi na skargę Prokuratora Rejonowego w Miechowie na wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 sierpnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 211/23, zawarł wniosek o wyłączenie wymienionych w tym punkcie 47 Sędziów Sądu Najwyższego, w tym SSN Anny Dziergawki. Pismo to datowane 25 października 2023 r., wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 5 grudnia 2023 r. (k. 2 i k.5). **W dacie wpływu do Sądu Najwyższego tego pisma nie dokonano jeszcze przydziału sprawy w przedmiocie skargi Prokuratora Rejonowego w Miechowie na wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 sierpnia 2023 r., sygn. akt IV Ka 211/23 (sprawa w SN oznaczona sygnaturą III KS 71/23).** Sprawa o sygnaturze III KS 71/23 została przydzielona SSN Annie Dziergawce w dniu 6 grudnia 2023 r. (por.

k.9), a w dniu 8 grudnia wysłano do stron informację o składzie, celem ewentualnego złożenia wniosku o jakim mowa w art. 29 § 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym. **Należy podkreślić, że przepisy k.p.k. nie przewidują wyłączenia sędziego *in abstracto*, gdyż zastosowanie instytucji wyłączenia sędziego dopuszczalne jest w odniesieniu do konkretnej osoby, która została wyznaczona do składu orzekającego w danej sprawie, a nie sędziego mogącego jedynie teoretycznie, w przyszłości zostać wyznaczonym do jej rozpoznania**, a tak właśnie jest we wniosku o wyłączenie Sędziów Sądu Najwyższego wymienionych w pkt 3 pisma z dnia 25 października 2023 r. adwokata C. T. – obrońcy oskarżonej I. S. Ubocznie przy tym należy zauważyć, że analiza uzasadnienia wniosku z pkt 3 pisma z dnia 25 października 2023 r. adwokata C. T. – obrońcy oskarżonej I. S., wskazuje, iż nie powołuje się w nim rzeczowej argumentacji, aby wykazać związek funkcjonalny pomiędzy podnoszonymi okolicznościami (które muszą mieć charakter rzeczywisty i obiektywny), a rozstrzygnięciem konkretnej sprawy, na podstawie których zasadne jest przypuszczenie o możliwości wydania przez sąd pozbawionego podstaw rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Treść powołanego przepisu, dla stwierdzenia podstawy wyłączenia sędziego, wymaga istnienia określonej kategorii okoliczności, która, jeżeli zestawić ją z przedmiotem rozstrzygnięcia w określonej sprawie, prowadzi do wniosku o uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego, mającego ją rozstrzygnąć. Oznacza to, że pomiędzy podnoszonymi okolicznościami, które powinny mieć charakter rzeczywisty i obiektywny, a rozstrzygnięciem konkretnej sprawy musi zachodzić związek funkcjonalny, pozwalający na możliwości wyprowadzenia z nich wniosku o istnieniu uzasadnionej wątpliwości co do braku bezstronności w rozstrzygnięciu tej sprawy, a więc o potencjalnie możliwym rozstrzygnięciu na korzyść jednej ze stron, bez uzasadnionych podstaw. Uzasadniona wątpliwość co do bezstronności, w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k., zachodzi zatem zawsze *in concreto*, a nie *in abstracto*. Nie może zatem stanowić jedynie subiektywnego przekonania określonej osoby, lecz winna być konkretna, realna, obiektywna i poddająca się zewnętrznej

weryfikacji (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2012 r., III KK 214/11, OSNKW 2012, z. 4, poz. 4). Także w wyroku TSUE z dnia 19 listopada 2019 r. w połączonych sprawach C – 585/18, C – 624/18 i C – 625/18, A.K. i in. przeciwko Sądowi Najwyższemu, stwierdzono, że do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności może dojść, jeśli w konkretnej sprawie i konkretnych okolicznościach zachodzi zespół szczególnych okoliczności (np. związanych z procesem powołania, ale i powstałych po powołaniu na stanowisko sędziego). TSUE również w wyroku z dnia 9 lipca 2020 r., C – 272/19, VQ przeciwko Land Hessen, w pkt 54, wskazał, że sam fakt, iż władze wykonawcze lub ustawodawcze uczestniczą w procesie mianowania sędziego, nie może prowadzić do powstania zależności sędziego od tych władz, ani do wzbudzenia wątpliwości co do jego bezstronności, jeżeli po mianowaniu zainteresowany nie podlega żadnej presji i nie otrzymuje instrukcji w ramach wykonywania swoich obowiązków.

Z powyższych względów, rozstrzygnięto jak na wstępie..

[ał]